

راهنمای بیماری‌های مقاربتی (STI)

BHA
for equality

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting or typing. There are no margins, text, or other markings on the page.

این منبع به جوامع قومی سیاه‌پوست، آسیایی و اقلیت اختصاص داده شده و اطلاعات مربوط به بیماری‌های مقاربتی را ارائه می‌دهد.

بیماری مقاربتی چیست؟

بیماری مقاربتی (STI) بیماری است که از طریق تماس جنسی از فردی به فرد دیگر منتقل می‌شود. اکثر بیماری‌های مقاربتی قابل درمان هستند. برخی را نمی‌توان درمان کرد، اما می‌توان به طور موثر با داروهای مناسب مدیریت کرد.

درد مزمن (طولانی مدت) شکم، مشکلات مفصلی یا در برخی موارد می‌تواند کشنده باشد.

برخی از بیماری‌های مقاربتی علائمی ندارند، به همین دلیل استفاده از روش‌های پیشگیری و آزمایش منظم اهمیت دارد.

چگونه متوجه می‌شوم که بیماری مقاربتی دارم؟

تنها راه برای فهمیدن اینکه آیا شما به این بیماری مبتلا هستید این است که یک تست کاملی را در یک مرکز ارائه دهنده خدمات بهداشت آمیزی انجام دهید.

بسیاری از بیماری‌های مقاربتی هیچ علائم یا نشانه‌ای ندارند، با این حال، اگر یک یا چند مورد از این علائم را دارید، باید با پزشک یا پرستار صحبت کنید.

درد هنگام ادرار کردن

خونریزی غیرمعمول-بین قاعدگی یا بعد از رابطه جنسی

درد شکم

درد هنگام رابطه جنسی

ترشحات سبز/زرد از واژن، آلت تناسلی یا مقعد

جوش یا دانه روی دست یا پا

ناگهان نیاز به ادرار کردن

تب

ترشحات بدبو

تاول، زگیل، زخم یا لکه

تورم غدد لنفاوی

سوزش، خارش در ناحیه تناسلی یا مقعد

چه کسی می‌تواند به بیماری مقاربتی مبتلا شود؟

هر کسی که از نظر جنسی فعال است می‌تواند بدون توجه به سن، جنسیت و یا قومیت به این بیماری دچار شود. اگر رابطه جنسی محافظت نشده دارید، حتی با لمس اندام تناسلی طرف مقابل نیز، خطر انتقال وجود دارد. اگر رابطه جنسی محافظت نشده دارید، و اندام تناسلی شریک جنسی‌تان را لمس می‌کنید، یا او اندام تناسلی شما را لمس می‌کند، خطر انتقال بیماری مقاربتی وجود دارد.

آیا بیماری‌های مقاربتی قابل درمان است؟

اکثر بیماری‌های مقاربتی به طور کامل قابل درمان هستند. سایر بیماری‌های مقاربتی و ویروس‌های منتقله از طریق خون، مانند تبخال و HIV (ایزد)، قابل درمان نیستند. با این حال، می‌توانند با داروهای مناسب به طور موثر درمان و مدیریت شوند تا مردم زندگی سالم و کاملی داشته باشند. برخی از این بیماری‌ها مانند سوزاک، به دلیل مقاومت آنتی بیوتیکی مقاوم تر می‌شوند. درمان برخی از بیماری‌های مقاربتی مانند سوزاک به دلیل مقاومت آنتی بیوتیکی سخت تر می‌شود.

آیا بیماری مقاربتی می‌تواند بر سلامت من تاثیر بگذارد؟

انواع زیادی از بیماری‌های مقاربتی وجود دارد که از نظر شدت بیماری متغیر هستند. اگر درمان نشود، برخی از آن‌ها می‌توانند باعث مشکلات جدی سلامتی مانند ناباروری شوند. (ناتوانی در باردار شدن)، درد

بررسی بیماری‌های مقاربتی

علائم	علت	
اکثر افراد هیچ علامتی را ندارند، اما برای برخی افراد، علائم بعد از ۱-۳ هفته پس از انتقال بیماری ایجاد می‌شود		کلامیدیا
علائم معمولاً در عرض ۲ هفته پس از انتقال بیماری ایجاد می‌شوند، اگرچه برخی از افراد اصلاً علائمی ندارند		سوزاک
اکثر افراد هیچ علامتی ندارند، اما برای برخی افراد علائم در عرض ۴ هفته پس از انتقال بیماری ایجاد می‌شود		تریکومونیاژیس
اکثر مردم ۲ تا ۶ هفته پس از ابتلا به اچ آی وی یک بیماری کوتاه و شبیه آنفلونزا را تجربه می‌کنند. بعد از این ممکن است اچ آی وی برای مدتی هیچ علامتی نشان ندهد		اچ آی وی (HIV)
		تبخال تناسلی (HSV)
		زگیل تناسلی (HPV)
		شپشک تناسلی (شپشک)
		سیفلیس

درد هنگام
رابطه جنسی

بدون کاندوم رابطه
جنسی مقعدی، دهانی یا
واژینال

لوازم جنسی
را به اشتراک
بگذارید

دست زدن به
اندام تناسلی

شیردهی با
بارداری

سوزن‌های
مشترک

تشخیص	درمان	عوارض
		کلامیدیا بدون درمان می‌تواند منجر به نابازوری، درد طولانی مدت شکم یا مشکلات مفصلی شود.
	*درمان سوزاک به دلیل مقاومت انتی بیوتیکی سخت تر می‌شود 	می‌تواند منجر به نابازوری، درد طولانی مدت شکم یا مشکلات مفصلی شود
		عوارض طولانی مدت قابل توجهی وجود ندارد
	هیچ درمانی برای اچ ای وی وجود ندارد، اما شما می‌توانید با داروی مناسب جلوی پیشرفت ویروس را بگیرید	اگر اچ ای وی درمان نشود، سیستم ایمنی بدن شما ضعیف شده و قادر به مبارزه با برخی بیماری‌ها نخواهد بود. این بیماری به عنوان "مرحله آخر" اچ ای وی شناخته می‌شود و می‌تواند کشنده باشد
	هیچ درمانی برای ویروس هرپس سیمپلکس (HSV) وجود ندارد، اما داروهای ضد ویروسی ممکن است طول مدت "شیوع" را ۱ تا ۲ روز کوتاه کنند.	عوارض فوق العاده نادر هستند و معمولاً فقط افرادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد که سیستم ایمنی ضعیفی دارند (مانند اچ ای وی یا داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی).
	زگیل‌ها را می‌توان با کرم یا لوسیون درمان کرد یا می‌توان آن را فریز کرد. سلول‌های غیرطبیعی که در دهانه رحم در طول غربالگری دهانه رحم یافت می‌شوند را می‌توان قبل از تبدیل شدن به سرطان از بین برد	انواع پرخطر ممکن است منجر به سرطان دهانه رحم، گلو یا مقعد شود. زگیل تناسلی عوارض طولانی مدتی ندارد.
	با کرم حشره کش، لوسیون یا شامپو درمان می‌شود	عوارض طولانی مدت قابل توجهی ندارد، اما می‌تواند باعث تحریک یا عفونت‌های جزئی پوست شود
		اگر درمان نشود باعث آسیب به قلب و سیستم عصبی (از جمله مغز) می‌شود که می‌تواند تهدید کننده زندگی باشد.

نمونه‌ی ادرار

سواب واژن، مقعد یا گلو

آزمایش خون

بازرسی توسط متخصص پزشکی

تزریق یا دوره تزریق

آنتی بیوتیک‌ها

روش‌های مختلفی وجود دارد که می‌تواند شانس ابتلا به STI را کاهش دهد، از خود و همسرتان محافظت کند، بنابراین می‌توانید از رابطه جنسی و صمیمیت لذت ببرید.

کاندوم

استفاده صحیح از کاندوم در هر بار رابطه جنسی، از ابتلا به بیماری‌های مقاربتی و بارداری ناخواسته محافظت می‌کند.

کاندوم در جلوگیری از انتقال برخی از بیماری‌های مقاربتی از جمله کلامیدیا و سوزاک موثر است. برخی از عفونت‌ها می‌توانند از طریق تماس پوست به پوست در طول رابطه جنسی منتقل شوند، از جمله سیفلیس و ویروس‌هایی که می‌توانند باعث تبخال تناسلی و زگیل تناسلی شوند.

نحوه گذاشتن کاندوم:

1

تاریخ انقضای چاپ شده روی بسته بندی یا جعبه و علامت کایت را بررسی کنید

2

مطمئن شوید که کاندوم آماده چرخاندن در مسیر درست است: لبه آن باید در خارج باشد تا شبیه کلاه کوچکی به نظر برسد و به راحتی باز شود.

3

نوک کاندوم را نیشگون بگیرید و روی سر آلت تناسلی خود قرار دهید. برای جمع آوری مایع منی کمی فضا در بالا بگذارید

4

رول کاندوم را تا انتهای تنه تناسلی خود باز کنید و برای جلوگیری از پارگی، روغن پایه آب اضافه کنید.

5

پس از انزال، لبه کاندوم را بگیرید و آلت تناسلی خود را از بدن همسرتان بیرون بکشید. این کار را قبل از از خوابیدن آلت تناسلی خود انجام دهید!

6

کاندوم را در سطل زباله بیندازید - آن را داخل توالت نریزید (ممکن است لوله‌ها را مسدود کند)

پیشگیری قبل از قرار گرفتن در معرض بیماری (PrEP)

افراد مبتلا به ایدز منفی می‌توانند برای محافظت خود از این بیماری از PrEP استفاده کنند. PrEP دارویی است که به طور مداوم، اغلب روزانه مصرف می‌شود که در جلوگیری از بیماری ایدز بسیار موثر و توصیه شده است. کاندوم هنوز هم می‌تواند برای محافظت در برابر سایر بیماری‌های مقاربتی استفاده شود.

پیشگیری رایگان است و از طریق خدمات بهداشت جنسی قابل دسترس است.

پیشگیری پس از مواجهه با بیماری (PEP)

پیشگیری پس از قرار گرفتن در معرض (PEP) یک دوره یک ماهه دارو برای کمک به جلوگیری از بیماری مقاربتی ایدز است که پس از قرار گرفتن در معرض احتمالی این بیماری مصرف می‌شود و در اکثر مراکز خدمات بهداشت جنسی و بخش‌های اورژانس قابل دسترس است. این دوره پیشگیری باید در عرض ۷۲ ساعت پس از رابطه جنسی، ترجیحاً در اسرع وقت شروع شود.

تمیز کردن آلات جنسی

بیماری‌های مقاربتی را می‌توان با به اشتراک گذاشتن آلات جنسی منتقل کرد، بنابراین تمیز نگه داشتن آنها قبل، حین و بعد از استفاده بسیار مهم است. بهتر است کاندوم روی آلات جنسی استفاده کنید و قبل از استفاده از کاندوم در قسمت‌های مختلف بدن مانند دهان، واژن و مقعد یا بین یک نفر و دیگری، کاندوم را عوض کنید.

گیاهان واژن و مه گرفتگی

قرار دادن گیاهان یا قرص‌ها در واژن، شستشوی عضو تناسلی با فشار آب، و همچنین بخار دادن، مه دادن یا دود دادن واژن برای سفت کردن و خشک کردن آن جهت رابطه جنسی می‌تواند بسیار خطرناک باشد. این کار می‌تواند باعث ایجاد بریدگی‌ها و زخم‌های داخل واژن شود، سلول‌ها را مستعد ابتلا به عفونت کند و احتمال پاره شدن کاندوم را افزایش دهد.

واکسناسیون

واکسناسیون‌هایی علیه ویروس پاپیلوما‌ی انسانی (HPV)، هپاتیت A و هپاتیت B وجود دارد که فرد را در برابر بیماری‌های ناشی از این ویروس‌ها محافظت می‌کند و از گسترش این بیماری‌ها جلوگیری می‌کند.

این واکسن‌ها در سرویس سلامت ملی (NHS) رایگان ارائه می‌شوند، اما برای تزریق این واکسن‌ها فرد باید دارای معیارهایی برای واجد شرایط بودن باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر با پزشک عمومی خود صحبت کنید.

اگر فکر کنم در معرض یک بیماری مقاربتی قرار گرفته‌ام چه باید بکنم؟

اگر رابطه جنسی محافظت نشده با یک شریک جدید یا گاه به گاه داشته‌اید و نگران خطر ابتلا به بیماری مقاربتی هستید، ترتیبی دهید که از یک کلینیک سلامت جنسی یا خدمات آنلاین یک غربالگری سلامت جنسی دریافت کنید.

اگر فکر می‌کنید ممکن است در معرض اچ آی وی قرار گرفته باشید، می‌توانید به پیشگیری پس از مواجهه (PEP)، درمانی که می‌تواند از ابتلای شما به اچ آی وی جلوگیری کند، در کلینیک سلامت جنسی یا اورژانس دسترسی داشته باشید. پیشگیری پس از مواجهه (PEP)، باید ظرف ۷۲ ساعت پس از قرار گرفتن در معرض مصرف شود، اما در حالت ایده آل باید در اسرع وقت پس از قرار گرفتن در معرض آن شروع شود.

تست منظم

انجام منظم آزمایش برای بیماری‌های مقاربتی می‌تواند از انتقال ناآگاهانه شما به شخص دیگری جلوگیری کند. اگر به طور منظم رابطه جنسی محافظت نشده دارید، توصیه می‌شود هر سه ماه یکبار آزمایش دهید.

زنان ۲۴ ساله و کمتر که از نظر جنسی فعال هستند باید سالیانه و در صورت تغییر شریک جنسی آزمایش کلامیدیا انجام دهند.

غیر قابل کشف = غیر قابل انتقال

اگرچه اچ آی وی قابل درمان نیست، اما درمان‌های موجود در حال حاضر به این معنی است که افراد مبتلا به اچ آی وی می‌توانند بار ویروسی خود (مقدار اچ آی وی در خونشان) را به سطوح غیرقابل تشخیص کاهش دهند، به این معنی که می‌توانند با خیال راحت بدون انتقال ویروس رابطه جنسی داشته باشند.

*مطمئن ترین راه برای تمیز کردن اندام تناسلی شستن فرج با آب است. از وارد کردن آب به داخل واژن یا استفاده از صابون بر روی فرج خودداری کنید، زیرا می‌تواند تعادل طبیعی PH را مختل کند.

برخی از بیماری‌های مقاربتی هیچ علامتی ندارند، بنابراین ممکن است به یک بیماری مقاربتی مبتلا باشند ولی خودشان ندانند.

تنها راه برای دانستن اینکه آیا مبتلا به بیماری مقاربتی هستید یا خیر، انجام تست غربالگری کامل بیماری‌های مقاربتی است. همه افراد باید حداقل به صورت سالیانه یک غربالگری بیماری‌های مقاربتی، از جمله آزمایش اچ آی وی را انجام دهند، به خصوص اگر با شریک جنسی جدید یا معمول خود رابطه جنسی بدون کاندوم داشته باشند. آزمایش و درمان بیماری مقاربتی یا اچ آی وی برای همه و صرف نظر از وضعیت مهاجرت رایگان است. انجام آزمایش اچ آی وی یا اینکه اچ آی وی مثبت باشید وضعیت مهاجرت شما را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد.

کجا می‌توانم تست بیماری‌های مقاربتی را انجام دهم؟

افراد با یا بدون علائم را ببینند. کیت‌های خود نمونه‌گیری بیماری‌های مقاربتی نیز برای سفارش آنلاین موجود است و گزینه خوبی برای افرادی است که هیچ علامتی ندارند.

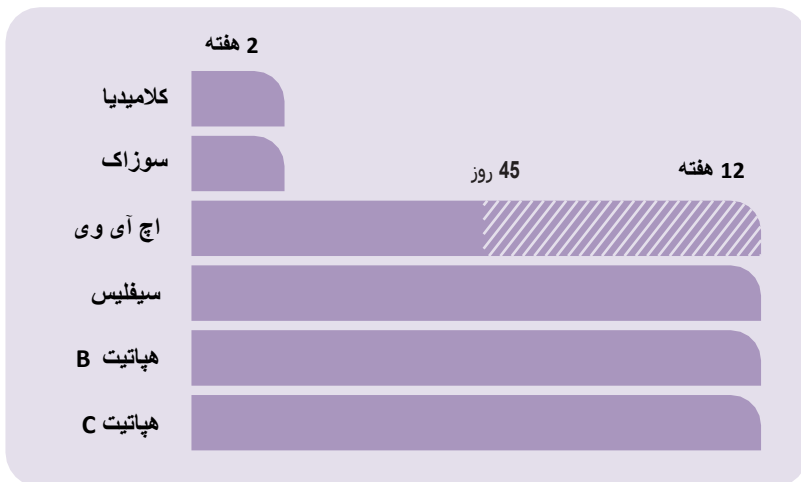
کیت‌ها در اکثر مناطق برای مردم رایگان است و برای خرید نیز موجود است. شما یک کیت دریافت می‌کنید، نمونه‌های خود را جمع‌آوری می‌کنید و آنها را برای آزمایش به آزمایشگاه ارسال می‌کنید.

برخی از موسسات خیریه، مانند BHA for Equality، کلینیک‌های رایگان بیماری‌های مقاربتی (STI) و اچ آی وی (HIV) را در مکان‌های اجتماعی ارائه می‌دهند.

برای یافتن نزدیکترین کلینیک خود، به بخش پیوند وب سایت در پشت این کتابچه مراجعه کنید.

چه مدت طول می‌کشد تا بیماری‌های مقاربتی در آزمایش‌ها ظاهر شوند

پزشکان معمولاً هنگام آزمایش بیماری‌های مقاربتی (STI) به دوره‌های پنجره (WINDOWS' PERIODE) اشاره می‌کنند. این به معنای مدت زمانی است که از ابتلا به عفونت تا نشان دادن آن در آزمایش طول می‌کشد.

اگر آزمایش مثبت باشد چه اتفاقی می افتد؟

زبان اصلی شما نیست، می‌توانید درخواست یک مترجم کنید و می‌توانید درخواست کنید که توسط یک پزشک مرد یا زن معاینه شوید.

اگر تست بیماری‌های مقاربتی مثبت شد، از شما خواسته می‌شود که به کلینیک مراجعه کنید تا در مورد درمان مورد نیاز خود صحبت کنید.

قرار ملاقات

در ابتدای قرار ملاقات، پزشک یا پرستار از شما در مورد سابقه جنسی شما می‌پرسند، که به آنها کمک می‌کند تا تصمیم بگیرند که کدام آزمایش و درمان مناسب برای شما ارائه شود. سابقه جنسی شامل:

- ← آخرین باری که رابطه جنسی داشتید
- ← اینکه آیا این با یک شریک جنسی معمولی یا هر از چندگاه بوده است ←
- ← اینکه آیا رابطه با مرد یا زن بود (از جمله ترامرد و ترازن)
- ← و اینکه آیا رابطه با مرد بود، و اینکه آیا او با مردان دیگر رابطه جنسی داشته است
- ← اینکه آیا رابطه جنسی واژینال/مقعدی/دهانی داشته‌اید
- ← اینکه آیا از کاندوم استفاده شده است یا خیر
- ← اینکه آیا تا به حال مواد مخدر تزریق کرده‌اید
- ← اینکه آیا برای رابطه جنسی پولی دریافت یا پرداخت کرده-اید
- ← اینکه آیا رابطه با فردی از کشور دیگری رابطه جنسی داشته‌اید - این برای ارزیابی خطر ابتلا به اچ ای وی استفاده می‌شود
- ← تعداد شرکای جنسی که در چند ماه گذشته داشته‌اید

نمونه‌ها

ممکن است از شما خواسته شود که یک نمونه برای آزمایش بیماری ارائه دهید. این می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- ← نمونه برداری از گلو، راست روده، آلت تناسلی یا واژن. اگر راحت هستید، ممکن است پزشک یا پرستار از شما بخواهد که خودتان نمونه بگیرید
- ← آزمایش خون
- ← نمونه ادرار - مطمئن شوید که به مدت ۱ ساعت قبل از قرار ملاقات ادرار نکرده‌اید زیرا این امر می‌تواند نتایج را نامعتبر کند

شما همچنین باید شرکای جنسی قبلی خود را از تشخیص خود مطلع کنید، زیرا آنها نیز باید آزمایش شوند.

هر چند وقت یکبار باید آزمایش بدهم؟

اگر از نظر جنسی فعال هستید، باید هر سال یا هر بار که شریک جنسی خود را تغییر می‌دهید، آزمایش بیماری‌های مقاربتی (STI) و اچ ای وی (HIV) انجام دهید. با این حال، توصیه می‌شود که برخی از جوامع بیشتر آزمایش کنند:

- ← مردانی که همجنسگرا، دوجنسگرا هستند یا با مردان دیگر رابطه جنسی دارند، در صورت داشتن رابطه جنسی بدون کاندوم با شرکای جدید یا معمولی، باید آزمایش STI و HIV را سالانه یا هر سه ماه یکبار انجام دهند.
- ← همچنین به گروه‌های قومی سیاهپوست توصیه می‌شود در صورت داشتن رابطه جنسی بدون کاندوم با شرکای جدید یا گاه به گاه، بیشتر از دیگران آزمایش شوند.

محرمانگی

اگر نمی‌خواهید، لازم نیست نام واقعی خود را بگویید. اگر این کار را انجام دهید، محرمانه خواهد ماند. بدون اجازه شما به پزشک عمومی شما در مورد بازدید شما اطلاع داده نمی‌شود. به وزارت کشور اطلاع داده نخواهد شد.

اگر آزمایشاتی انجام دادید و نتایج در طول ویزیت در دسترس نبود، کلینیک باید بعداً با شما تماس بگیرد، بنابراین اطلاعات تماس صحیح را به آنها بدهید.

کلینیک از شما خواهد پرسید که چگونه نتایج خود را می‌خواهید دریافت کنید. معمولاً می‌توان آن‌ها را از طریق تلفن، پیامک یا نامه بدون علامت در اختیار شما قرار داد.

درخواست‌های قبل از قرار ملاقات

اگر شرایط خاصی برای قرار ملاقات خود دارید، می‌توانید هنگام زرو وقت، آن را درخواست کنید. به عنوان مثال، اگر انگلیسی

آیا می‌توانید تشخیص دهید که فردی مبتلا به بیماری‌های مقاربتی است؟

برخی از بیماری‌های مقاربتی هیچ علامتی بروز نمی‌دهند، بنابراین نمی‌توان با نگاه کردن به آنها تشخیص داد که آیا آن فرد به این بیماری مبتلا شده است. تنها راه برای فهمیدن این است که آزمایش بیماری‌های مقاربتی انجام دهید.

آیا می‌توان از رابطه جنسی دهانی به بیماری‌های مقاربتی مبتلا شد؟

بله. برخی از بیماری‌های مقاربتی در گلو یا روی پوست زندگی می‌کنند، بنابراین می‌توانید از رابطه جنسی دهانی به این بیماری مبتلا شوید. با استفاده از کاندوم دهانی یا کاندوم معمولی در طول رابطه جنسی دهانی خطر خود را به حداقل برسانید.

آیا همه روش‌های پیشگیری از بارداری از بیماری‌های مقاربتی جلوگیری می‌کنند؟

خیر، فقط کاندوم می‌تواند از بیماری‌های مقاربتی جلوگیری کند. پیشگیری از بارداری مانند قرص، آی یو دی، ایمپلنت و غیره فقط از بارداری جلوگیری می‌کند، نه از بیماری‌های مقاربتی.

آیا کاندوم از همه بیماری‌های مقاربتی پیشگیری می‌کند؟

خیر. کاندوم در برابر بیماری‌های مقاربتی که از طریق مایعات بدن منتقل می‌شوند، موثرترند. کلامیدیا، سوزاک، سیفلیس و اچ آی وی. برخی از بیماری‌های مقاربتی می‌توانند از طریق تماس پوست به پوست منتقل شوند. اینها شامل ویروس‌های تبخال تناسلی و زگیل تناسلی (ویروس‌هایی که می‌توانند باعث تبخال تناسلی و زگیل تناسلی شوند) می‌شود.

آیا فقط مردان همجنسگرا به اچ آی وی مبتلا می‌شوند؟

خیر. ویروس نقص ایمنی انسانی (اچ آی وی) می‌تواند به روش‌های مختلفی از جمله از طریق رابطه جنسی منتقل شود. فرقی نمی‌کند که چه گرایش جنسی یا جنسیتی دارید - هر فردی که از نظر جنسی فعال است ممکن است در معرض خطر ابتلا به اچ آی وی باشد.

من یک لژیون هستم آیا هنوز هم می‌توانم بیماری مقاربتی بگیرم؟

بله. اگر با کسی، فارغ از جنسیت یا اندام تناسلی، رابطه جنسی دارید، احتمال انتقال بیماری مقاربتی وجود دارد.

اگر اندام تناسلی همسران را لمس می‌کنید، یا او اندام شما را لمس می‌کند، خطر انتقال برخی از بیماری‌های مقاربتی وجود دارد.

اگر متاهل هستم یا در یک رابطه تک همسری هستم، آیا باید برای بیماری‌های مقاربتی آزمایش کنم؟

یک رابطه تک همسری به طور خودکار از شما در برابر بیماری‌های مقاربتی (یا بارداری) محافظت نمی‌کند. به شما و شریک زندگی‌تان توصیه می‌شود که به عنوان بخشی از یک بررسی منظم سلامت، سالانه آزمایش دهید.

آیا با شستشوی اندام تناسلی خود بلافاصله بعد از رابطه جنسی می‌توانم از بارداری و بیماری‌های مقاربتی جلوگیری کنم؟

خیر. بسیاری از مردم بر این باورند که دوش (شستشوی واژن با آب، صابون یا ضد عفونی کننده) بهداشت خوبی است و از عفونت یا بارداری جلوگیری می‌کند. با این حال، دوش گرفتن از بارداری جلوگیری نمی‌کند و می‌تواند خطر بیشتری برای بیماری‌های مقاربتی عفونی ایجاد کند. شستشو با فشار آب سوراخ‌های واژن را تغییر می‌دهد و احتمال ابتلا به واژینوز باکتریایی (BV) را افزایش می‌دهد.

آیا می‌توانم همان بیماری‌های مقاربتی را بیش از یک بار مبتلا کنم؟

نشانه‌هایی که توسط باکتری‌ها یا انگل‌ها (مانند سوزاک، کلامیدیا، سیفلیس و تریکومونیاژیس) ایجاد می‌شوند، می‌توانند به طور مکرر تشخیص داده شوند. بدن شما پس از درمان در برابر آنها ایمن نمی‌شود. بنابراین، مهم است که به طور منظم آزمایش کنید و از کاندوم استفاده کنید تا خطر ابتلای مجدد به این بیماری‌های مقاربتی را در آینده کاهش دهید.

بسیاری از بیماری‌های مقاربتی هیچ گونه علائم یا نشانه‌هایی را بروز نمی‌دهد، بنابراین تنها راه برای اطلاع از ابتلا به آن انجام تعدادی آزمایش به طور همزمان (تمام صفحه) است.

BHA اطلاعات و مشاوره سلامت جنسی رایگان و محرمانه‌ای را برای جوامع سیاه‌پوستان، آسیایی‌ها و اقلیت‌های قومی ارائه می‌دهد. این کتابچه اطلاعات کلی در مورد بیماری‌های مقاربتی ارائه می‌دهد. اگر اطلاعات و مشاوره بیشتری می‌خواهید، در pash@thebha.org.uk با ما تماس بگیرید

اطلاعات بیشتر

نزدیکترین خدمات سلامت جنسی را پیدا کنید

→ www.nhs.uk/service-search/sexual-health

اطلاعات در مورد بیماری‌های مقاربتی

→ www.sexwise.org.uk

→ www.nhs.uk/conditions/sexually-transmitted-infections-stis

اطلاعات در مورد سلامت جنسی

→ www.gmpash.org.uk

مشاوره، پشتیبانی و اطلاعات برای جوامع سیاه‌پوستان، آسیایی‌ها و اقلیت‌های قومی (BAME)

→ www.thebha.org.uk

مشاوره، پشتیبانی و اطلاعات برای افراد مبتلا به HIV

→ www.ghl.org.uk

مشاوره، پشتیبانی و اطلاعات برای افراد لزبین، همجنسگرا، دوجنسه، تراجنسیتی و دگرباش‌ها

→ www.lgbt.foundation

نصاویر توسط شیلوان دا کوستا

این محتوا تولید مشترک BHA برای برابری و خدمات پیشگیری از بارداری، سلامت جنسی و آج آی وی تهیه شده است.

طراحی توسط جنیفر کورکوران 27eleven.co.uk

MANCHESTER
CITY COUNCIL

The PaSH Partnership
Passionate about Sexual Health across Greater Manchester

